

Poglavlje 14

Λουκιανοῦ Θεῶν διάλογοι Κ 7

O tekstu

Djelo *Razgovori bogova* (Θεῶν διάλογοι) zbirka je sastavljena od 26 samostalnih dijaloga grčkih bogova i heroja, koji su kod Lukijana svojim manama, prepirkama i skandalima kudikamo bliži običnim smrtnicima nego uzvišenim bogovima homerske i heziodovske pjesničke tradicije.

Ovdje se donosi odlomak iz epizode o Parisovu sudu. Taj je dijalog tradicionalno dio zbirke *Razgovori bogova*, ali ga se katkad, s obzirom na posebna obilježja, izdvaja i kao zasebno djelo pod nazivom *Sud o božicama* (*Iudicium dearum*). U razgovoru sudjeluju Zeus, Hermes, Hera, Atena, Afrodita te Paris, koji, prema Zeusovoj odluci, mora presuditi kojoj će od triju olimpijskih božica pripasti Eridina jabuka s natpisom καλλίστη („najljepšoj”).

Pročitajte naglas grčki tekst.

Luc. Dialogi deorum 20.7

Πῶς ἀν οὖν, ὡς δέσποτα Ἐρυἄ, δυνηθείην ἐγὼ θνητὸς αὐτὸς καὶ ἀγροῖκος ὃν δικαστὴς γενέσθαι παραδόξου θέας καὶ μείζονος ἦ κατὰ βουκόλον; τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν τῶν ἀβρῶν μᾶλλον καὶ ἀστικῶν· τὸ δὲ ἐμόν, αἴγα μὲν αἰγὸς ὁποτέρα ἡ καλλίων καὶ δάμαλιν ἄλλης δαμάλεως, τάχ’ ἀν δικάσαιμι κατὰ τὴν τέχνην· αὗται δὲ πᾶσαί τε ὁμοίως καλαὶ καὶ οὐκ οἵδ’ ὅπως ἀν τις ἀπὸ τῆς ἐτέρας ἐπὶ τὴν ἐτέραν μεταγάγοι τὴν ὅψιν ἀποσπάσας· οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥᾳδίως, ἀλλ’ ἔνθα ἀν ἀπερείσῃ τὸ πρῶτον, τούτου ἔχεται καὶ τὸ παρὸν ἐπαινεῖ· καὶν ἐπ’ ἄλλο μεταβῆ, κἀκεῖνο καλὸν ὄρῳ καὶ παραμένει, καὶ ὑπὸ τῶν πλησίον παραλαμβάνεται. καὶ

ὅλως περικέχυται μοι τὸ κάλλος αὐτῶν καὶ ὅλον περιείληφέ με καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς ὥσπερ ὁ Ἀργος δλω βλέπειν δύναμαι τῷ σώματι. δοκῶ δ' ἂν μοι καλῶς δικάσαι πάσαις ἀποδοὺς τὸ μῆλον.

Analiza i komentar

Πῶς ἂν οὖν, ὃ δέσποτα Ἐρμῆ,
δυνηθείην ἐγὼ
θνητὸς αὐτὸς καὶ ἀγροῖκος ὧν
δικαστὴς γενέσθαι
παραδόξου θέας καὶ μείζονος
ἢ κατὰ βουκόλον;

Πῶς § 221

ἄν... δυνηθείην δύναμαι moći, glagol nepotpuna značenja otvara mjesto dopuni u infinitivu; 1. l. sg. opt. aor. pas. § 328.2; ἂν + optativ izriče mogućnost (potencijal sadašnji) § 464.2

οὖν postpozitivna čestica: dakle, pa

ὃ δέσποτα Ἐρμῆ § 100

ἐγὼ § 205

θνητὸς... καὶ ἀγροῖκος § 103

αὐτὸς § 207

ὧν adverbijalni particip s uzročnim značenjem (§ 503.2): budući da sam...
θνητὸς αὐτὸς καὶ ἀγροῖκος (imenska dopuna)

δικαστὴς § 100

γενέσθαι γίγνομαι postati, kopulativni glagol (nepotpuna značenja, traži imensku dopunu); inf. aor. med.; ovo je dopuna uz πῶς ἂν... δυνηθείην

παραδόξου § 106; παράδοξος nevjerljatan, čudesan

θέας § 90, objektni genitiv uz δικαστὴς (§ 394)

μείζονος § 200

ἢ κατὰ βουκόλον § 82, § 514.1.b; uz θέα μείζων: prizor veći no što dolikuje govedaru

τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν

τῶν ἀβρῶν

μᾶλλον

καὶ ἀστικῶν·
τὸ δὲ ἐμόν,
αἵγα μὲν αἰγὸς
 ὅποτέρα ἡ καλλίων
καὶ δάμαλιν ἄλλης δαμάλεως,
τάχ' ἀν δικάσαιμι
 κατὰ τὴν τέχνην·
αὗται δὲ
πᾶσαι τε ὅμοίως καλαὶ
καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ἢν τις
 ἀπὸ τῆς ἑτέρας
 ἐπὶ τὴν ἑτέραν
μεταγάγοι
 τὴν ὄψιν
 ἀποσπάσας·

τὰ... τοιαῦτα § 213.4

κρίνειν κρίνω prosudjivati; inf. prez. akt.

μᾶλλον § 204.3

τῶν ἀβρῶν καὶ ἀστικῶν § 103, sc. ἔστιν: više priliči finim i gradskim ljudima (§ 393.2); imenski predikat, Smyth 909 (kopula je ovdje neizrečena)

τὸ... ἐμόν što se mene tiče; § 210

τὸ δὲ ἐμόν... čestica izražava suprotnost u odnosu na prethodnu rečenicu:
a...

αἵγα μὲν... αὗται δὲ... koordinacija rečeničnih članova ostvarena parom čestica (kod Lukijana dodatno komična jer suprotstavlja koze božicama)

αἵγα... αἰγὸς § 115, genitiv odvajanja § 402

ὅποτέρα § 219, odnosna zamjenica uvodi zavisnu upitnu rečenicu § 469

ἡ καλλίων § 200, sc. ἔστιν; imenski predikat, Smyth 909 (kopula je ovdje neizrečena)

δάμαλιν ἄλλης δαμάλεως § 165, § 212a, genitiv odvajanja § 402

τάχ' τάχα (elizija § 68), s ἀν + opt.: možda...

ἄν δικάσαιμι δικάζω razlučiti, presuditi; 1. l. sg. opt. aor. akt.; ᾧ + optativ izriče mogućnost (potencijal sadašnji) § 464.2

κατὰ τὴν τέχνην § 90, § 429.B.c

αὗται § 213.2

πᾶσαί τε... καὶ οὐκ οἶδ'... koordinacija parom sastavnih veznika (drugi je član naglašeniji)

πᾶσαί § 193

όμοιως § 204

καλαὶ § 103; sc. εἰσίν; imenski predikat, Smyth 909 (kopula je ovdje neizrečena)

οὐκ οἶδ' *οἶδα* znati; 1. l. sg. ind. perf. s prezentskim značenjem; kao *verbum sentiendi* otvara mjesto zavisnoj upitnoj rečenici

ὅπως ἀν... μεταγάγοι § 446; zavisna upitna rečenica (§ 469) s optativom; *μετάγω* prenijeti, prebaciti; 3. l. sg. opt. aor. akt.

τις § 218.2.b

ἀπὸ τῆς ἐτέρας § 103; ἐτέρος... ἐτέρος: jedan... drugi; 423.a

ἐπὶ τὴν ἐτέραν § 103, § 419a

τὴν ὅψιν § 165; objekt glagola *μεταγάγοι* i *ἀποσπάσας*

ἀποσπάσας *ἀποσπάω* otrgnuti; n. sg. m. r. ptc. aor. akt.

οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥαδίως,

ἀλλ' ἔνθα ἀν ἀπερείσῃ

τὸ πρῶτον,

τούτου ἔχεται

καὶ τὸ παρὸν ἐπαινεῖ·

κἀν ἐπ' ἄλλο μεταβῆ,

κἀκεῖνο καλὸν ὄρᾳ καὶ παραμένει,

καὶ ὑπὸ τῶν πλησίον παραλαμβάνεται.

οὐ γὰρ ἐθέλει ἐθéλω željeti (subjekt ἡ ὅψις), otvara mjesto dopuni u infinitivu; 3. l. sg. ind. prez. akt.

ἀφίστασθαι ἀφίστημi udaljiti se; inf. prez. medpas.

ῥαδίως § 204

ἀν ἀπερείσῃ ἀπερείδω uprijeti, upraviti (pogled na koga), 3. l. sg. konj. aor. akt.

τὸ πρῶτον § 223 (poimeničeni broj); priložno (oznaka vremena), LSJ *πρότερος* B III.3.a

τούτου § 213.2; objekt glagola *ἔχεται*

ἔχεται *ἔχω* med., rekacija *τινός* (čvrsto) držati se čega; 3. l. sg. ind. prez. medpas.

τὸ παρὸν *πάρειμi* biti tu, nazočan, pred očima; a. sg. s. r. ptc. prez.; poimeničenje članom § 373

ἐπαινεῖ ἐπαινέω hvaliti, odobravati; 3. l. sg. ind. prez. akt.

κὰν... μεταβῆ κὰν = καὶ ἐάν (kraza: § 66), uvodi pogodbenu rečeniku s konjunktivom; μεταβαίνω prijeći, preseliti se; 3. l. sg. konj. aor. akt. u pogodbenoj rečenici: a ako prijeđe...

ἐπ' ἄλλο ἐπί + ἄλλο, § 212

κἀκεῖνο καλὸν κἀκεῖνο = καὶ ἐκεῖνο (kraza: § 66), § 103, § 213.3; ἐκεῖνο καλὸν objekt je glagola ὥρᾳ

ὥρᾳ ὥράω gledati; 3. l. sg. ind. prez. akt.

παραμένει παραμένω ostati, zadržati se; 3. l. sg. ind. prez. akt.

ὑπὸ τῶν πλησίον genitiv lica, izriče vršitelja pasivne radnje § 449; τὰ πλησίον ono što je u blizini, poimeničenje članom § 373

παραλαμβάνεται παραλαμβάνω osvojiti; 3. l. sg. ind. prez. medpas.

καὶ ὅλως περικέχυται μοι

τὸ κάλλος

αὐτῶν

καὶ ὅλον περιείληφέ με καὶ ἀχθομαι,

ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς

ώσπερ ὁ Ἄργος

ὅλῳ

βλέπειν

δύναμαι

τῷ σώματι.

ὅλως § 204

περικέχυται περιχέω med. περιχεῖται τι τινί nešto oblijeva koga; 3. l. sg. ind. perf. medpas.

μοι § 205

τὸ κάλλος § 153

αὐτῶν § 207, § 393

ὅλον... με § 103, § 205

περιείληφέ πεrilamβáñow obuhvatiti; 3. l. sg. ind. perf. akt.

ἀχθομαι ἀχθομai žalostiti se; 1. l. sg. ind. prez.; *verbum sentiendi* otvara mjesto zavisnoj uzročnoj rečenici

ὅτι veznik uvodi zavisnu uzročnu rečeniku (§ 468); u kasnijih autora moguća je negacija μὴ umjesto οὐ

καὶ αὐτὸς § 207; καὶ ima ulogu isticanja: (također) i sâm, i ja

ώσπερ § 519.2

δέ Αργος § 82; **Αργος Πανόπτης**, uvijek budan div iz grčkog mita, često prikazivan sa stotinu očiju

ὅλῳ... τῷ σώματι § 103, § 123; dativ sredstva § 414.1; hiperbatom se ističe pridjev

βλέπειν βλέπω gledati; inf. prez. akt.

δύναμαι δύναμαι moći, kao glagol nepotpuna značenja otvara mjesto dopuni u infinitivu; 1. l. sg. ind. prez.

δοκῶ δ' ἄν μοι
καλῶς δικάσαι
πάσαις
ἀποδοὺς
τὸ μῆλον.

δοκῶ... μοι δοκέω: činiti se, rekacija τινί; 1. l. sg. ind. prez. akt.; otvara mjesto dopuni u infinitivu

ἄν naglašava da infinitiv ima potencijalno značenje, § 506

καλῶς § 204

δικάσαι δικάζω presuditi; inf. aor. akt. (dopuna uz δοκῶ... μοι)

πάσαις § 193; neizravni objekt glagola **ἀποδοὺς** § 411.1

ἀποδοὺς ἀποδίδωμι dati; n. sg. m. r. pte. aor. akt.; § 503.4

τὸ μῆλον § 82